Hoofdredacteur: Ad. Versney.
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29.
Telefoon Redactie 3858
Telefoon: Administratie 3550
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs
Aruba, Curaçao, Bonaire, Bovenwinden en Suriname ƒ 2.50.
Buitenland ƒ 3.— per maand
(bij vooruitbetaling).

Emans gratie in de Staten

In het licht der jurisprudentie de onschuldigste zaak van de wereld

Toen de wolken van het juridische woorden-onweer, waarin onophoudelijk de bliksem van citaten der rechtsgeleerden flikkerden, voorbijgedreven waren (het was overigens een zeer beheerst onweer gelijk dit in het landschap der jurisprudentie betaamt); toen het zonnetje doorbrak en fonkelde in de druipende druppels (waren het tranen of was het zweet?) stond Dr da C. Gomez peinzend en verstrooid glimlachend in het veld zijn vinger in een boek bij het laatste citaat dat hij bezigde of bij het volgende, dat hij, indien nodig, nog bezigen zou. Mr S. v.d. Meer was van het toneel verdwenen. Het is hoofdzakelijk uit trouw aan het eenmaal gekozen beeld, dat wij het er voor houden, dat hij afgedropen is.

Om van deze pastorale terug te keren naar de droge realiteit van onze avondlijke Statenzaal: er werd daar een zeer beheerst debat geleverd, waarvan aan de protagonist, Mr v.d. Meer, de eer toekomt, het op wetenschappelijk niveau te hebben gehouden. De vloer waarop men stond was zwaar politiek, maar enige sprietjes daargelaten, stak die niet het hoofd omhoog.

Deze noblesse werd intussen v.d. Meers dodelijke zwakheid: de vraag of bedoelde gratie politiek gesproken veroordelenswaardig was, werd daardoor: of ze juridisch te verdedigen is. Dit zijn natuurlijk twee klanken uit dezelfde melodie, en Mr v.d. Meer zal gisteren dan ook tot zijn leedwezen de waarheid hebben vastgesteld van het spreekwoord: „c'est le ton qui fait la musique".

Intussen kan zelfs geen stroom van rechtsgeleerde citaten het feit verdrinken, dat de gratieverlening in kwestie voor het gezonde rechtsgevoel een hoogst onbevredigend gebeuren was.

Afwezig waren toen de voorzitter de vergadering opende en de Landsministers Gomez, Sprockel en van Romondt benevens de secretaris mr de Vries achter de regeringtafel zaten het lid J. Abraham en H. Eman.

Onder de ingekomen stukken bevond zich een vragenlijst van de heer Jonckheer m.b.t. de suiker-kwestie, deze publiceerden wij gisteren reeds, ook de heer Voges had enkele vragen te stellen, deze luidden als volgt:

Is het de Regeringsraad bekend:

1. dat Z.E. de Gouverneur Wouters, overwegende dat het gewenst voorkomt, dat een Anglikaanse geestelijke regelmatig de Anglikanen op St Eustatius bezoekt heeft goedgevonden de Anglikaanse Aartsdeken op St Kitts te vergunnen eens per kwartaal een dienstreis naar St Eustatius te maken om de Anglikanen aldaar te bezoeken, onder toekenning van teerkosten?

2. dat Z.E. Gouverneur Kasteel heeft goedgevonden de Bisschop van Antigua te vergunnen om voor de duur van maximaal dertig dagen een dienstreis naar de Nederlandse Antillen te maken met het sub 1o. vermeld doel, onder toekenning van reis- en teerkosten?

3. dat deze aangelegenheid door Z.E. Gouverneur Peters opnieuw is vastgelegd?

4. dat deze aangelegenheid ook van toepassing werd verklaard ten aanzien van de „General Superintendent of the Methodist Church in the Leeward Islands' District".

5. dat voor de hieraan verbonden kosten gelden onder artikel „Dienstreizen Geestelijken" op de begroting van de Nederlandse Antillen zijn uitgetrokken?

6. dat zowel de Bisschop als de geestelijken gedurende de afgelopen jaren krachtens bovenvermelde beschikkingen de daarbij toegestane dienstreizen hebben gemaakt?

7. dat bij L.B. 16 December 1952 no. 1 met ingang van 15 Januari 1953 het gestelde van Gouvernementsbeschikking buiten werking is gesteld?

8. dat bij L.B. 29 Februari 1952 een commissie onder voorzitterschap van Dr W. Ch. de la Try Ellis is ingesteld, met opdracht een onderzoek in te stellen inzake de rechtspositie der Kerkgenootschappen en geestelijken?

9. dat deze commissie nog steeds aan het werk is om de haar opgedragen taak tot een goed einde te brengen?

Is de Regeringsraad niet van oordeel, dat, zolang deze commissie nog geen rapport heeft uitgebracht, de intrekking van G.B. 4 April 1949 no. 438 voorbarig is en deze intrekking dient te worden te niet gedaan?

Deze vragen werden ter kennis gebracht van de R.R.

De in de vorige vergadering gestelde vragen van Kwiers m.b.t. de lonen kwestie werden als volgt beantwoord in een brief gericht a/d Staten. In de brief staat te lezen dat de Regering van opvatting is dat een uitgebreid onderzoek dient te worden ingesteld naar de lonen van werknemers in de Nederlandse Antillen, niet slechts gedifferentieerd naar de burgerlijke staat, doch ook naar de eilandgebieden. De nodige stappen om tot een dergelijk onderzoek te komen, zijn bereids genomen.

De Regering is van mening, dat nagegaan dient te worden in hoeverre en voor welke groepen van arbeiders minimumlonen dienen te worden vastgesteld. Bovendien kan worden medegedeeld dat als uitvloeisel van deze opvatting reeds enige maanden geleden een onderzoek werd ingesteld naar de lonen van het winkelpersoneel.

De practische uitvoering van de aanbevelingen der hiertoe benoemde commissie zal, naar verwacht wordt, spoedig volgen.

Hierna verkreeg mr S. v.d. Meer het woord voor het houden van zijn interpellatie. Spr. ging na, wat men onder de interpellatie verstond en wees er op, dat hij geen motie van wantrouwen in zijn zak had. Persoonlijk wilde spr. niet zijn, het zij ging niet om of mr X straf verdiend had en of het niet beter was dat X ging „zitten", maar het gratierecht, dat een verlengstuk is van de rechtspraak is een zeer belangrijke aangelegenheid en niemand wil graag zien, dat de rechtspraak en het gratie recht partij politiek gemeengoed gaat worden, aldus spr. Als we spreken over RTC en Koninkrijk nieuwe stijl, dan moet dit koninkrijk gevestigd zijn op rechtse fundamenten. Zijn uitgangspunt bij het houden dier interpellatie was de onafhankelijkheid van de rechtspraak te bevorderen. Spr. onthulde dat hier en daar ongerustheid is ontstaan doordat in een bepaald geval gratie werd verleend waarbij niet de normale gang van zaken zou zijn gevolgd. Gratie verlenen is geen kwestie van sentiment en betekent ook niet medelijden hebben of genade voor recht.

De Kroon en de Landsregering hebben plichten en rechten ten opzichte van de Staat. Hierbij citeerde spr. uit Prof. Kranenburg, waarbij de auteur waarschuwde tegen inmenging van de Regering in de rechtspraak, gratie is reeds een inbreuk hierop, aldus de professor. Nadat mr v.d. Meer gewezen had op gevallen, waarbij gratie zou kunnen worden verleend, n.l. indien na de strafbepaling nieuwe feiten aan het licht zouden treden, rechterlijke dwaling dan wel dat de rechter in het vonnis bepaalde overwegingen niet in de strafmaat tot uitdrukking kan brengen en waarbij dus de straf onbillijk zou kunnen zijn, stelde hij de volgende vragen:

Vragen

1. Is het juist dat het Statenlid J.H.A. Eman bij vonnis van het Hof van Justitie op 18 April 1950 is veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 weken voorwaardelijk met een proeftijd van 3 jaar, ter zake van belediging en smaadschrift?

2. Is het juist dat op 30 December 1952 het Hof heeft bevestigd een verstekvonnis van 1 Juli 1952, tegen dezelfde J.H.A. Eman, gewezen, waarbij deze ter zake van belediging is veroordeeld tot een gevangenissstraf van één week?

3. Is het juist dat bij Landsbesluit no. 1 van 31 December 1952 laatstgenoemde straf bij wijze van gratie is gewijzigd in een geldboete?

4. Kan de Landsminister mededelen:

a. of de betrokkene een gratieverzoek heeft ingediend en zo ja, wanneer dit gratieverzoek is ingediend en bij wie, alsmede wanneer het de Landsminister heeft bereikt?

b. wanneer en op welke wijze (mondeling of schriftelijk) aan het Hof van Justitie om bericht is verzocht, overeenkomstig artikel 33 der Landsregeling?

c. wanneer dit bericht van het Hof van Justitie de landsminister heeft bereikt?

d. of het bericht strekt tot het toestaan dan wel het niet toestaan van de gratieverlening?

e. of de gratieverlening in de Regeringsraad een punt van behandeling heeft uitgemaakt?

5. Is het juist dat (beknopt weergegeven) de feitelijke gronden, waarop de gratie is verleend, zijn:

a. dat betrokkene meende in het belang der gemeenschap de politieke strijd (met gebruikmaking van belediging) te moeten voeren;

b. dat ook anderen op Aruba in de politieke strijd het wapen van belediging gebruikten;

c. dat er reden bestaat om te verwachten dat de betrokkene inmiddels tot betere gedachten is gekomen?

6. Kan de Landsminister mededelen of deze feitelijke gronden eerst zijn ontstaan ná de uitspraak van het Hof van 30 December 1952; danwel of enige wetsbepaling dit Hof heeft verhinderd, op diezelfde gronden een boete in plaats van een gevangenisstraf op te leggen?

7. Kan de Landsminister mededelen of de veroordeelde persoon rechtstreeks of zijdelings te kennen heeft gegeven, dat, ingeval hij vrijheidsstraf zou moeten ondergaan, hij zijn politieke steun aan deze Regeringsraad zou terugtrekken?

8. Kan de Landsminister mededelen of zijnerzijds enige instructie of aanwijzing is geschied aan de P.G. m.b.t. het al of niet uitvoorbaar verklaren van de op 18 April 1950 opgelegde voorwaardelijke straf?

9. Kan de Landsminister mededelen, of in het gratiebesluit een vervangende hechtenis is opgenomen voor het geval de boete niet betaald zou worden?

Zo dit **niet** het geval is, bestaat er dan enig middel om betaling van de boete af te dwingen?

10. Is de Landsminister niet van oordeel dat het rechtsmiddel van gratie uitsluitend dient te worden gebruikt om straffen te corrigeren op grond van:

hetzij nieuwe feiten, na de veroordeling bekend geworden,

hetzij starheid van de strafwet, waardoor het geval van „summum ius summa injuria" zou ontstaan?

Zo ja, kan de Landsminister dan mededelen waarom hiervan in het onderhavige geval is afgeweken?

11. Kan de Landsminister aangeven de reden, waarom in het onderhavige geval zo ongewoon is gehandeld?

Antwoord mr D.C. Gomez

De voorzitter der RR antwoordde hierop als volgt:

De eerste drie gestelde vragen werden in algemene zin bevestigend beantwoord.

4.a. De heer Eman diende een gratieverzoek in op 31 December 1952 bij de Gouverneur, hetwelk onmiddellijk daarop te mijner kennis werd gebracht in mijn kwaliteit van Landsminister voor Justitie a.i.

4.b. Dezelfde dag werd mondeling aan het Hof verzocht bericht uit te brengen nopens de vraag of naar 's Hofs oordeel termen aanwezig waren gratie te verlenen.

4.c. Dezelfde dag bereikte het schriftelijk bericht van het Hof de Gouverneur en werd onmiddellijk daarop te mijner kennis gebracht.

4.d. Op de vraag of 's Hofs bericht strekte tot het toestaan dan wel het niet toestaan van de gratie meen ik U het antwoord te moeten onthouden, omdat het ten enenmale ongebruikelijk is interne adviezen aan de Regering aan de openbaarheid prijs te geven.

4.e. Op dezelfde dag maakte de gratieverlening een punt van bespreking uit in de Regeringsraad. Duidelijkheidshalve wil ik U er echter op wijzen, dat alleen de Landsminister voor Justitie de

(Wordt vervolgd op pag. 2)

Recht tot het Hart

Als gij niet wilt dat het U geschiedt, verblindt dan ook een ander niet.

ZELFS ONDER WATER SCHUILT GEVAAR — in Indochina, waar Franse en Viet-Nam manschappen tot in moerassen zoeken naar wapenen en uniformen, die de rebellen daar „veilig" hebben opgeborgen. De foto mag tevens een treffend symbool heten van de soort oorlog, die Frankrijk in Indochina te voeren heeft.

Explosie aan boord van Engelse torpedo-jager

Portland — Een explosie aan boord van de Britse torpedobootjager „Duchess" heeft een onderofficier-stoker gedood en drie andere stokers gewond, waarvan twee zeer ernstig.

De 2610 ton metende „Duchess" die twee jaar geleden van stapel liep, is de zevende van een serie van acht torpedobootjagers van de Daringklasse, de grootste en kostbaarste torpedobootjagers die ooit voor de Britse vloot werden gebouwd.

Het ongeluk wordt officieel toegeschreven aan ongelukkige samenloop van omstandigheden bij het rooktafblazen. De admiraliteit heeft sabotage buiten beschouwing gelaten.

FOUT ONTDEKT

Londen — Amerikaanse ingenieurs hebben de fout gelocaliseerd, die de Britse Overseas Airways heeft doen besluiten haar Stratocruisers sinds jongstleden Donderdag op de grond te houden. Het defect werd gevonden in een kogellager in de krukas. Het betrof een constructiefout, die niets te maken heeft met sabotage, zoals in sommige persberichten is gesuggereerd.

SENATOR MORSE VIEL FLAUW

Washington — De Amerikaanse Senaat heeft de benoeming tot minister van Defensie van Wilson goed gekeurd. Senator Morse sprak twee uren lang tegen deze benoeming. Hij viel daarna flauw. Voor de benoeming stemden 77 senatoren, tegen 6.

Washington — De Amerikaanse commissie voor de atoomenergie heeft Maandag medegedeeld, dat in Maart te Las Vegas nieuwe en verbeterde vindingen zullen worden beproefd. Naar schatting zullen 18.000 militairen aan de proeven deelnemen. Men verwacht, dat atoomgranaten zullen worden gebruikt, die bestemd zijn voor het atoomkanon.

het nieuws van vandaag

De inauguratie-rede van President Eisenhower heeft de levendige aandacht van geheel de wereld getrokken — een aandacht die zich oploste in vrij algemene bijval. En dat niet zonder goede reden. Zijn regeringsverklaring blonk immers uit door breedheid van blik en door krachtige omlijning van de wegen, die hij kiezen wil om te geraken tot de doeleinden die hij zich stelt.

Over de strekking van het hoofdpunt van zijn toespraak was nauwelijks verschil van mening mogelijk: de onvoorwaardelijke afwijzing van de preventieve oorlog en de even onvoorwaardelijke vaste wil om de krachten der agressie te weerstaan en af te schrikken. Men kan hierin niet anders zien dan de vigoureuze bevestiging van de door zijn voorganger gevoerde bedwingingspolitiek, die klaarblijkelijk krachtig en met volharding zal worden voortgezet. Het spreekt vanzelf, dat in een dergelijke politiek geen plaats is voor een streven om door toe te geven aan een Sovjet-politiek van dreigementen te pogen de bestaande spanningen in de wereld op te heffen. Wat president Eisenhower heeft beloofd kwam hierop neer, dat noch hij noch zijn regering ooit de weg zullen inslaan, die leidt naar een nieuw München. Niet opnieuw zal de eer van de democratische wereld verkwanseld worden voor een bedrieglijke illusie van veiligheid.

Bijzondere aandacht heeft daarbij getrokken Eisenhower's uitspraak, dat de V.S. ernaar zullen streven hun beproefde vrienden te helpen hun eigen veiligheid en welvaart te verwezenlijken, echter onder voorwaarde, dat deze landen binnen de grenzen van hun mogelijkheden ten volle hun rechtmatig aandeel in de last der gemeenschappelijke verdediging van de vrijheid op zich zullen nemen. De reis, die Foster Dulles, zijn staatssecretaris, reeds Vrijdag a.s. naar West Europa gaat ondernemen, bewijst, dat Ike deze passage van zijn rede niet bij woorden wil laten.

Eveneens heeft president Eisenhower er geen twijfel over laten bestaan, dat hij met kracht en beslistheid aandrang zal uitoefenen op de Europese staatslieden om de eenheid van hun volkeren van een leuze tot werkelijkheid te maken. Hopelijk zal men eindelijk in het verdeelde West-Europa, waarvan de landen zo jaloers waken over hun grotendeels reeds illusoir geworden souvereiniteit, gaan inzien wat het nieuwe Amerikaanse staatshoofd ook voorheen bij herha-

Eisenhower sprak

ling heeft betoogd, namelijk dat het vrije Europa zijn geestelijke en culturele waarden slechts doeltreffend kan beveiligen indien het daartoe verenigd zijn kracht inzet. Men hoorde in deze woorden van de president weer de generaal Eisenhower, die in een nog jong verleden getoond heeft een levend begrip en diep inzicht te bezitten van de Europese problematiek.

Wat bij dit alles in Europa voldoening zal wekken is het feit, dat de president aan het begin van zijn loopbaan de nadruk heeft gelegd op de onmisbaarheid van een groeiende productiviteit en van een winstgevende handel, ook in en voor de niet-Amerikaanse landen. Op dit punt heeft Eisenhower een fris en bemoedigend geluid laten horen, dat men niet op de eerste plaats van een republikeinse regering zou hebben verwacht. Dat zijn woorden niet zijn mis te verstaan, bewijst zijn uitspraak: „Geen vrijheid kan lang enig voorrecht behouden of enige veiligheid genieten in economische eenzaamheid". Hieruit kan men afleiden, dat de nieuwe regering in Washington het "trade not aid" tot haar devies wil maken en bereid is daarvan ook voor haar eigen land de consequenties te aanvaarden door een grondige wijziging van het protectionistische handelsbeleid. Het zal evenwel de toehoorders zijn opgevallen, dat Eisenhowers publiek zich juist op dit kardinale punt angstvallig heeft onthouden van iedere betuiging van instemming.

Nochtans, Eisenhower's uitspraak op dit punt vormt mede het fundament voor zijn gehele voorgenomen politiek. En een Congress, dat hem op dit essentiële gebied zou afvallen uit zucht tot bescherming van bepaalde groepsbelangen, zou de grondslag van Eisenhowers politiek ondermijnen en aantasten. Het is te voorzien, dat moeilijkheden en strubbelingen terzake niet zullen uitblijven. Met des te meer klem dient men dan echter Eisenhower's woorden te herhalen: „Wat Amerika in de wereld hoopt tot stand te brengen, moet eerst gewrocht worden in het hart van Amerika zelf."

Ook in Finland brak Titoisme los

Helsinki — Ook in de Finse Democratische Volkspartij, een samengaan van communisten en linkse socialisten, doet het Titoisme zich thans gelden.

De Finse leiders der partij, op twee na de grootste in het parlement, zijn in opstand gekomen tegen het handjevol Sovjet-burgers, die achter de schermen aan de touwtjes willen trekken. Deze Sovjet-burgers zijn Finse communisten, die tussen de oorlogen naar Rusland uitweken, de Sovjet-nationaliteit verwierven en na de wapenstilstand in 1944 naar Finland terugkeerden.

Als Sovjet-burgers zijn zij niet verkiesbaar als parlementslid, maar zij eisen het recht op de leiding der partij te voeren.

Tegen deze „emigranten-communisten", zoals zij in de Finse pers worden genoemd, kanten zich drie andere groepen:

1) de **„thuis"**-communisten, die niet in de gelegenheid waren naar Rusland uit te wijken en de tussenoorlogse tijd in de gevangenis of ondergronds doorbrachten;

2) de **„jonge"** communisten, een kleine groep jonge fanatici, die zijn opgeleid in de opleidingsinstituten der partij, en

3) de **socialistische** unitariërs de uiterst linkse socialisten, die gemene zaak maken met de communistische partij zonder zich feitelijk bij deze aan te sluiten.

De emigranten en de jonge communisten zijn hèt over de meeste kwesties eens en er heerst een voortdurende spanning tussen deze beide groepen enerzijds en de thuis-communisten en socialistische unitariërs anderzijds.

Niet alleen willen de emigranten de partijleiding in handen hebben, maar zij hebben de thuiscommunisten en socialistische unitariërs nimmer kunnen vergeven, dat deze zich niet bij hen aansloten, toen zij in 1948 de macht in het land wilden overnemen, nadat president Juho Paasikivi de toenmalige minister van binnenlandse zaken Yrjoe Leino had ontslagen in verband met een motie van afkeuring in het parlement wegens „het maken van de staatspolitie tot een gecamoufleerde aanvalsmacht van de communistische partij". De spanning bereikte deze maand haar hoogtepunt, toen de Democratische Volkspartij, Raoul Palmgren **een socialistische unitariër**, ontsloeg uit de betrekking van hoofdredacteur van „Vapaa Sana", het hoofdorgaan der partij.

Reeds geruime tijd boterde het niet tussen Palmgren en Armas Aikir, **de leider der emigranten**, die zelfs critiek geoefend had op de hoofdredacteur en deze een „schadelijk individu" noemde. Later deelde Palmgren mede, dat zijn ergste misgrijp was geweest een bericht over het proces-Slansky in Praag, dat afkomstig was van de Sovjet-legatie in Helsinki, niet te hebben willen opnemen in het orgaan. Palmgren publiceerde een kort bericht over het proces, dat hoofdzakelijk gegevens bevatte afkomstig van onafhankelijke persbureaux. Naar verluidt zou hij aan zijn collega's hebben toevertrouwd, dat de gebeurtenissen in Tsjechoslowakije hem hadden „geschokt".

Kort na het ontslag van Palmgren liet Atos Wirtanen, de leider der socialistische unitariërs, zich tijdens een publiek debat ontvallen, dat het proces-Slansky in Praag en de arrestatie van Dertinger in Oost-Duitsland hem „volkomen onbegrijpelijk" voorkwamen. De gang van zaken in de Oosteuropese landen, voegde hij hieraan toe, „waren niet democratisch".

Emans gratie . . . .

verantwoordelijkheid voor gratieverlening draagt zoals in het onderwerpelijk geval ook blijkt uit de contrasignering van het desbetreffend landsbesluit.

5.a. Voor wat betreft de feitelijke gronden, waarop de gratie werd verleend moge worden verwezen naar de overwegingen, voorkomend in het desbetreffend landsbesluit. Naar het voorkomt schieten deze gronden in duidelijkheid niet te kort.

5.b. Tot juist begrip van zaken wens ik echter te verklaren, dat de passage uit de overwegingen van het gratiebesluit, dat ook anderen zich aan soortgelijke feiten schuldig maakten als waarvoor de heer J.H.A. Eman veroordeeld is, geenszins de bedoeling in zich sloot daarmede het oog op bepaalde personen te richten. De strekking van deze passage was slechts mede de algemene achtergrond aan te duiden, waartegen het door de heer J.H.A. Eman destijds gepleegde feit diende te worden bezien, daarmede inderdaad tevens een grond vormend voor gratieverlening.

6. Naar aanleiding van het in vraag 6 gestelde kan ik U mededelen, dat ik niet kan en niet wens te treden in 's Hofs overwegingen, welke geleid hebben tot de uitspraak van 30 December. De gronden waarop gratieverlening steunt, dragen los daarvan een geheel eigen karakter.

7/8. Het gestelde in de zevende vraag wordt ontkennend beantwoord evenals het in vraag 8 gestelde, waarbij nog, zij het ten overvloede, kan worden vermeld, dat het tijdstip waarop tot executie van strafvonnissen wordt overgegaan slechts kan worden bepaald door de bevoegde rechterlijke autoriteit.

9. In het gratiebesluit werd geen vervangende hechtenis opgenomen aangezien in het onderwerpelijk geval voldoende reden bestond om aan te nemen dat de boete zou worden betaald. Betaling der boete vond reeds plaats.

10. Dat het gratierecht slechts zou kunnen worden gehanteerd in de enkele gevallen in vraag 10 gesteld kan zeer zeker niet worden onderschreven. Naar algemeen geldende opvatting heeft het gratierecht een veel verdere strekking dan welke steller van deze vraag blijkbaar aanneemt.

11. Gelet op de hiervoor gegeven antwoorden moet ten slotte ontkend worden, dat bij de onderwerpelijke gratieverlening ongewoon werd gehandeld.

Gratie is een instituut

Na de beantwoording ging de heer Gomez nog wat uitvoeriger in op een zijde van het gratierecht, dat spr. qualificeerde als een instituut ten behoeve van de rechtspraak, welke de apellant klaarblijkelijk was ontgaan. Spr. zag het gratie-recht niet als een rechtsmiddel en wees er op, dat prof. Pot de gratie verlening stelde als een opheffing of vermindering van de strafrechtelijke gevolgen van een vonnis. Spr. citeerde ook uit prof. Pompe en prof. Buys om hiermede het standpunt van de Regering in de onderhavige materie te verdedigen.

Gratie is bestuur, zo men wil, een instelling ten bate van het recht. Men kan dan zeer algemeen zeggen, dat gratie ondergeschikt is aan hetzelfde doel als waarop het gehele recht is gericht, n.l. de behartiging van het Algemeen Welzijn.

GRATIE zo bezien is een wijze van rechtstoepassing. Zij kan zelfs ongevraagd worden verleend en kan, omdat zij ten behoeve van het algemeen welzijn uitgeoefend wordt, door de veroordeelde niet worden geweigerd.

Men zou kunnen spreken van een buitengewoon rechtsmiddel of met Prof. Buys van een rechtsinstituut bestemd om haar waar de strenge toepassing van de wet, welke niet alle bijzondere gevallen kan voorzien, tot plegen van onrecht zou leiden, dit te voorkomen en dus dáárvoor te waken, dat het hoofddoel van de Staatsgemeenschap de waarborging om het recht aan de leden dier gemeenschap toekomende, bereikt worde.

Mr v.d. Meer had nog geen duidelijk antwoord gekregen op de vragen 5 en 6, spr. had niet gevraagd hoe de overwegingen van het advies luidden, waarop de heer Gomez mededeelde, dat hij onmogelijk kon ingaan op het advies van het Hof.

Mr v.d. Meer was van mening dat bedoelde overwegingen in het Landsbesluit het Hof ook had kunnen aanvoeren om van Henny Eman een geldboete te vorderen, tóch heeft het Hof een gevangenisstraf gevorderd. Spr. stelde een voorbeeld waarbij een verdachte zich zag veroordeeld tot intrekking van een rijbewijs vóór de tijd van zijn leven, de rechter kon geen andere straf opleggen, doch gaf de veroordeelde in overweging na 4 jaar gratie aan te vragen. In 1887 werd Domela Nieuwenhuis veroordeeld terzake belediging van de Koningin, hij kreeg gratie i.v.m. een nationale feestdag. Spr. zag dit als een nieuw feit, het gratie besluit beoogde het algemeen welzijn omdat dit gratie verlenen het aanzien van de Kroon verhoogde. Maar nergens was spr. tegengekomen dat er gratie verleend werd **omdat** de Minister van Justitie een andere norm van strafmaat huldigt dan de rechter. Zo dit het beginsel is waarop het gratierecht steunt, dan zet men de deuren wijd open voor willekeur.

Spr. waarschuwde ernstig voor de gevolgen van dien, gratie kon alleen worden verleend in gevallen van een stroeve rechtsbedeling en het bekend worden van nieuwe feiten, waarbij deze feiten zo ruim mogelijk kunnen worden gesteld. Dat ongewoon gehandeld werd moge blijken uit het feit dat alles in één dag werd afgehandeld, de haast is zo groot geweest, aldus spr., dat in het Landsbesluit de vervangende straf — indien de boete niet betaald zou worden — was weggelaten, niemand kan de heer Eman nú dwingen zijn boete te betalen. Spr. was voorts van oordeel — en hij had het gelijk volkomen aan zijn zijde — dat een rustiger tempo in deze minder verdacht geweest zou zijn.

De heer Gomez vond de punten waarop mr v.d. Meer het gratierecht wilde baseren, erg beperkt de plv. vervangende straf, indien de boete niet zou worden betaald, was niet vergeten, de boete was reeds betaald.

Spr. deelde nog mede dat t.a.v. de gevolgde gedragslijn er tussen de President van het Hof en de Landsminister van Justitie niet het geringste verschil van mening bestond, dat men hem traagheid kan verwijten is denkbaar, dat men critiek had op zijn snelheid, kon spr. niet begrijpen (sic).

I. Debrot was van mening dat er vele schrijvers waren en dus ook vele meningen en wees er op, hoe Lages ook gratie kreeg. Spr. kon zijn medewerking niet verlenen de RR te binden aan twee enge bepalingen, dat er onvoldoende aandacht en zorgvuldigheid betracht moest worden met het verlenen van gratie kon spr. begrijpen. Nadat ook de heren dr Goslinga en v.d. Hoeven hun mening kenbaar hadden gemaakt, handhaafde mr v.d. Meer zijn stelling en lanceerde de volgende motie:

Motie

De Staten van de Nederlandse Antillen, in openbare vergadering bijeen op Maandag, 26 Januari;

gehoord de inlichtingen verstrekt door de Heer Landsminister van Justitie, naar aanleiding van de interpellatie van het lid Mr S.W. van der Meer inzake het Landsbesluit no. 1 van 31 December 1952, waarbij aan de Heer J.H.A. Eman gratie is verleend;

overwegende, dat het verlenen van gratie een middel is tot het corrigeren van opgelegde straffen op grond van feiten voorgevallen na de strafoplegging en wel op grond van starheid van de wet, welke Rechter niet voldoende vrijheid zou laten om de meest geschikte straf op te leggen;

overwegende, dat gratieverlening aan politici zeer licht naar buiten de indruk kan wekken als te zijn verleend om politieke redenen en derhalve niet een bevordering van een juiste rechtstoepassing;

sprekende als hun mening uit, dat het recht van gratie uitsluitend dient te strekken tot het kwijtschelden of mitigeren van straffen in het algemeen belang op grond van nieuwe feiten, die bij de strafoplegging niet in aanmerking konden worden genomen of op grond dat het strikte recht tot grove onrechtvaardigheid zou leiden:

dringen er bij de Landsregering op aan dat het gratierecht met de grootste prudentie en met vermijding van zelfs de schijn van gunstverlening slechts op deze gronden zal worden uitgeoefend; en gaan over tot de orde van de dag.

Motie ingetrokken

De heer Gomez wilde niets van die motie weten, zag er een insinuatie in aan het adres van de regering, de Regering die het algemeen welzijn beoogt, kon onmogelijk aan banden worden gelegd welke in Nederland niet gelden of bekend zijn. De motie was naar spr.'s mening gebaseerd op een totaal onjuist begrip van de gratie verlening. Buitendien werd deze motie verbonden aan één bepaald geval. Interpellant daarentegen zag in deze motie geen insinuatie, hij wilde slechts realistisch zijn en vond het wel een beetje té veel gevraagd om een applausje weg te geven, ongewoon vond spr. het feit dat de Landsminister van Justitie, zélf in de Staten aanwijzingen gaf hoe de motie gesteld zou moeten worden om aldus aan te geven hoe men het beste de Regering een klopje op de schouder zou kunnen geven. Na ampele discussies werd de vergadering geschorst teneinde zich te beraden over de inhoud der motie en eventuele wijzigingen die de andere leden zouden kunnen tevreden stellen.

Na de schorsing verklaarde dr d.C. Gomez, dat de Regering bewust van de juistheid van haar standpunt, bereid is de Staten binnenkort mede te delen hoe de Regering, met handhaving van het concordantie beginsel der Nederlandse wetgeving, in de toekomst zal procederen. Vraag en antwoord zal de Regering mededelen.

De Regering wenste voorts niet de motie aan te houden, zoals de heer v.d. Meer wenste, waarna de heer v.d. Meer om de heer Gomez het pleziertje te gunnen de motie introk in afwachting van verdere mededelingen.

Hiermede was de interpellatie voorlopig afgedaan. Juridisch was de overwinning aan de zijde van de Landsregering.

Doch staat te bezien of het rechtsgevoel bevredigd is. Het is met deze aangelegenheid gesteld gelijk een patiënt, die weliswaar een officieel attest heeft gekregen dat hij „gezond" is, doch waarvan de gewone man zegt: en tóch heeft hij het onder zijn leden.

Klaarheid is niet op alle punten gebracht, de snelheid van handelen welke in dit geval betracht werd is „opmerkelijk" te noemen, de mededeling uit de mond van de voorzitter van de Regeringsraad als zou Henny Eman zelf gratie hebben verzocht, verplicht ons het bericht, waarin wij van het tegendeel getuigden, terug te nemen.

Wij doen dit hierbij onder aantekening dat wij deze mededeling hebben gekregen van de zijde van het Hof van Justitie en van de Landsregering zelve. Voorts moge als bekend worden verondersteld dat tijdens Henny Eman's verblijf in Nederland deze het ANP verklaard heeft geen gratie aan te vragen.

Hierna kwam aan de orde de benoemingskwestie van de heer H. v. Gaasbeek tot Hoofd der Luchtvaartdienst.

De heer **Bartels Daal** wees er op dat betrokkene een contract had van 3 jaar, in welke periode hij een landskind zou opleiden. Spr. wilde in ieder geval een landskind benoemd zien en stelde voor de navolgende brief te richten aan de Landsminister. Na ampele besprekingen werd deze brief naar de commissies verwezen. Bedoelde brief luidde (verkort, Red.)

In de op Maandag 19 Januari l.l. gehouden commissievergadering der Staten stelde de Landsminister voor Verkeer en Vervoer de in die vergadering aanwezige leden op de hoogte van het voornemen om het tegenwoordige Hoofd van de Luchtvaartdienst Nederlandse Antillen, in vaste dienst te benoemen.

De Staten zijn tot de conclusie gekomen, dat, gelet op de leeftijd van betrokkene, n.l. 42 jaar en gelet op het feit, dat krachtens toezegging van de voormalige landsminister voor Verkeer en Vervoer enkele ambtenaren van de Luchtvaartdienst geboren in de Nederlandse Antillen, binnen niet al te lange tijd voor de vervulling van de post van Hoofd van de Luchtvaartdienst Nederlandse Antillen in aanmerking zullen kunnen komen, zij ten sterkste moeten ontraden om in het onderhavige geval af te wijken van art. 3 sub 1b van de Pensioenverordening Burgelijke Landsdienaren, welke de maximum leeftijd voor het in vaste dienst treden stelt op 35 jaar.

Hierna was niets meer aan de orde, zodat de voorzitter de vergadering tegen kwart over twaalf sloot.

CURACAO

VERHAAL VAN POLITIEKE VLUCHTELING.

Gistermiddag werden wij tot een onderhoud genodigd met dr Ignacio Louis Arcaya de voorzitter van de U.R.D. (Union Republicana Democrática) in Venezuela, op het terras van hotel Americano. Genoemde heer verblijft momenteel tijdelijk op Curaçao.

Volgens zijn verklaring was de U.R.D. de overwinnende partij bij de verkiezingen, welke in de eerste week van December in Venezuela zijn gehouden.

Dr Arcaya had, toen hij zich in Caracas niet veilig meer voelde, asyl verkregen in de Pauselijke Nuntiatuur aldaar, doch zag zich des ondanks genoodzaakt binnen 48 uur Venezuela te verlaten.

Hij is vergezeld van zijn neef, die ook uitweek, ofschoon hij geen politieke figuur is. Bij het gezelschap bevonden zich tevens dr G. M. de Palaci, een uitgeweken geneesheer, en dr R. Tenorio Sifontes.

Genoemde dr Sifontes had een zetel verworven in de assemblee, doch vreesde arrestatie en is toen via Panamá naar Curaçao gevlucht.

Naar dr Arcaya mededeelde, werd vóór zijn vlucht zijn woning omsingeld, licht en waterleiding afgesneden en mochten er geen levensmiddelen in huis gebracht worden, om zodoende het leven voor zijn huisgenoten onmogelijk te maken en dr Arcaya te dwingen zich over te geven.

Om een beeld te geven van de overwinning, welke de U.R.D. behaald zou hebben, werd medegedeeld, dat genoemde partij in de staat Zulia en Monaga 170.000 stemmen verwierf van de 200.000. Van de 67 candidaten dezer partij, die gekozen waren, werden er 29 door de regering erkend. Op het ogenblik zou in Venezuela een zeer gespannen toestand heersen onder het volk. De URD is niet ontbonden, doch zal haar activiteiten vanuit het buitenland leiden.

Naar verluidt zal dr Arcaya as. Maandag naar Panamá vertrekken. De anderen zullen nog enige tijd op Curaçao verblijven om naar Panamá te vertrekken, van waaruit, naar zij verklaarden, de strijd van de partij geleid zal worden.

INSCHRIJVING SLUIT MORGEN

Morgen Woensdag 28 Januari sluit de inschrijving voor de rashondenkeuringsdag op Zondag 1 Februari des avonds om zes uur.

Vandaag en morgen hebben liefhebbers dus nog de gelegenheid bij de reeds eerder bekend gemaakte adressen, o.a. de boekhandel Salas, in te schrijven. Het aantal inschrijvingen is reeds groter dan het vorige jaar, maar het bestuur van de Kring van rashondenliefhebbers zou Zondag a.s. graag alle rashonden op Curaçao op de show willen zien.

INBRAKEN OPGEHELDERD

Gisteravond werd ingebroken in de nieuwe Concordia garage op Salinja, er werden daarbij wat cigaretten vermist, ook werd ingebroken in de bar van het Subt terrein, hier werden limonadeflesjes achterovergedrukt. Aangehouden werden twee jongens van 16 jaar oud, die uit het opvoedings gesticht waren gelopen. Zij bekenden.

KSC UITSLAGEN

Club San José — Club Santa Rosa 2—0. SOA → River Side 0-0.

CUBAANSE HERDENKING.

Op Woensdag 28 Januari as. zal het de dag zijn, waarop José Marti, de grote bevrijder van Cuba, bijgenaamd de Apostel, het levenslicht aanschouwde. Ter gelegenheid van deze dag zal er voor de Curom en wel van 21.00 — 21.30 uur een speciaal programma worden uitgezonden, dank zij het lofwaardig initiatief van de Cubaanse Consul h.t.l., de heer Richard C. Henriquez. In deze radio-uitzending zal de Cubaanse consul een inleiding houden, mevr. Hart zal declameren uit de gedichtenbundel van José Marti. Een en ander wordt geillustreerd met Cubaanse muziek.

NIEUWS IN HET KORT

— Op het Hendrikplein was een oploopje, drie mannen hadden gevochten en zagen er beteuterd en beschadigd uit. Een der mannen had geen overhemd meer aan, een bewijs dat het er heet aan toe is gegaan. — Een vrouw vroeg assistentie, zij werd door een man tot tweemaal toe geschopt. De man werd naar de wacht gebracht. — De havenpolitie moest op verzoek van een kapitein van een tanker een bezoeker verwijderen. Hij was té luidruchtig (de bezoeker bedoelen we natuurlijk). — In het tweede district werd gevochten tussen G. en B., hierbij werd G. door messteken verwond. Twee andere mannen verleenden assistentie en mishandelden B, die bewusteloos geslagen werd en verwondingen aan het gezicht opliep. Een der mannen werd ingesloten, de ander bleek voortvluchtig te zijn, het slachtoffer kwam in het hospitaal terecht. — De moeder T. deed aangifte van bedreiging, haar zoon zou haar met een machete hebben willen doodslaan. De zoon werd ingesloten.

GRUWELIJK

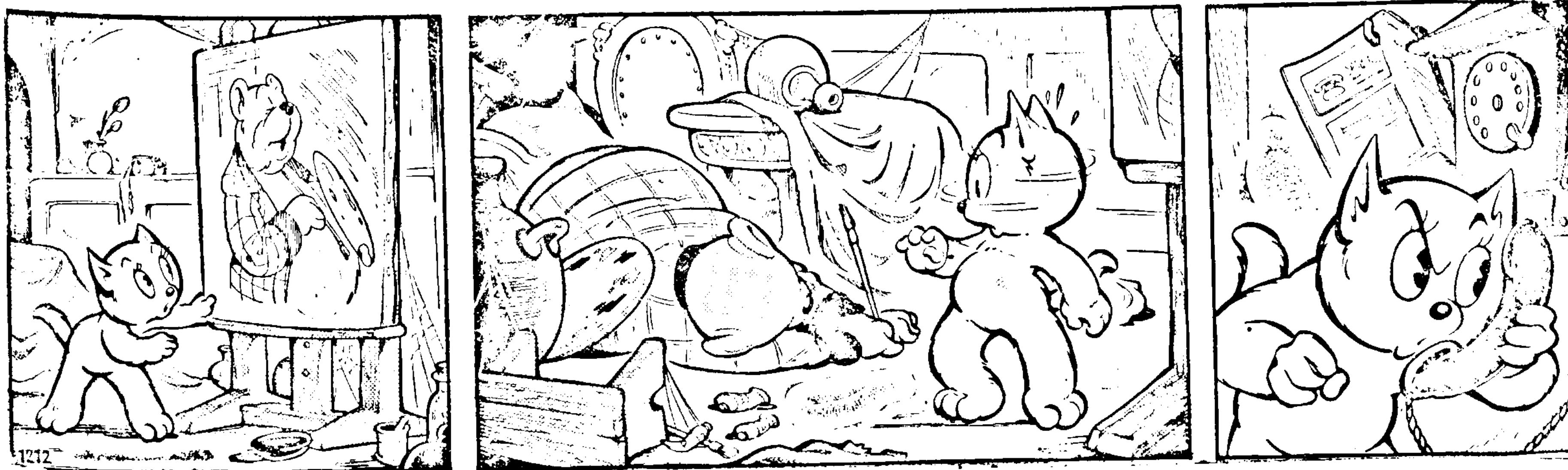
Door de verkeerspolitie werd een jongetje van 7 jaar op straat aangetroffen dat geheel naakt was en waarvan de handen met een stevig touw op de rug gebonden waren. Bij nader onderzoek bleek dat de jongen door zijn moeder ernstig was mishandeld. De armen en handen waren blauw opgezwollen, ook op andere plaatsen vertoonde het kind tekenen van mishandeling. De politie zal de zaak aanpakken, de jongen is naar zijn grootvader gebracht.

STATUTEN.

In druk zijn verschenen als bijlage bij de „Curacaosche Courant" de volgende publicaties:

Statuten van de sportvereniging „Veendam", Rio Club (Aruba, society), wijziging der statuten van Clemente Cohen NV, wijziging der statuten van Jelley Handelmaatschappij NV (Armand de Rooy), Statuten van de NV Papier Compagnie Curacao NV, Caraibische ... Maatschappij en de statuten van de NV Mainel International

1372 **Tom Poes en eh.... dinges**

Tom Poes stapte op de ezel toe en bleef toen stokstijf staan. Want daar voor hem stond een groot portret van heer Bommel zelf!

„Een zelfportret!” stamelde Tom Poes. „Maar dan moet.... dan is heer Ollie....” En hij keek gejaagd de kamer rond. Toen zag hij, wat hij gevreesd had. Midden in het vertrek lag zijn vriend met het penseel nog in de hand en hij zag er vreemd en levensloos uit. Naast hem lag een briefje waarop hij met onzekere hand had geschreven:

„Ik begin aan mijn Meesterwerk. Daar het echter gevaarlijk is om door de machtige vuist van een Bommel geschilderd te worden en ik, als heer zijnde, geen vreemdeling aan dit gevaar wil blootstellen, zal ik me zèlf opofferen aan de Kunst van het Vaderland en een Zelfportret verven, dat alle anderen zal slaan. De naam van het stuk zal zijn „Rustend Herenfiguur”.

Olivier B. Bommel, (heer)

Tom Poes bleef een poosje ontsteld naar het verschrikkelijk schouwspel kijken, maar toen kwam hij tot actie.

Hij sprong op de telefoon toe en belde dokter Galpieper op.

„U spreekt met Tom Poes!” riep hij. „U moet gauw met een ziekenauto naar Slot Bommelstein komen, want heer Bommel heeft dezelfde ziekte gekregen als de burgemeester!”

„Ik moet protesteren!” riep de stem van de geneesheer aan de andere kant van de lijn. „U bent niet bevoegd een diagnosis te stellen. U bent geen medicus en U hebt geen inzicht in het ziektebeeld!”

„O ja!” zei Tom Poes, „ik heb hier een heel goed inzicht. Heer Bommel ligt hier vóór me! En het komt allemaal omdat hij nu zichzelf geschilderd heeft. Kom gauw, dokter!”

J. Abraham wil het naadje van de kous weten

De heer J. Abraham verzocht de Voorzitter van de Eilandsraad Bonaire het navolgende onder aandacht van de Eilandsraad te brengen. Door de samenstelling van de Raad is het mij niet mogelijk om in het openbaar de belangen van mijn kiezers te behartigen. Ik vorm slechts een minderheid in de Raad door politieke manipulaties van enige leden en krijg niet voldoende gelegenheid om te spreken, doordat ik niet voldoende leden kan vinden om een onderwerp van bespreking op de agenda geplaatst te krijgen. Met de grootste zorg volg ik het financieel beleid van het Bestuurscollege. Het lijkt er op, dat men het geld van de openbare kas wil gebruiken voor andere doeleinden, zonder dat hiervoor toestemming aan de Raad gevraagd wordt.

Voorts vroeg dit lid antwoord op de navolgende vragen:

1) Waarom is de nieuwe steenbreker, die reeds meer dan 2 maanden stuk is, nog niet gerepareerd?

2) Is dit te wijten aan het niet voorradig zijn van onderdelen, en zo ja, waarom zorgt het B.C. niet, dat de nodige spare parts op het eiland aanwezig zijn om een dergelijke stagnatie te voorkomen?

3) Is het waar, dat het B.C. van plan is om deze steenbreker te doen repareren door een andere dan de gouvernementsreparateur en zo ja, wat is de reden hiervan?

4) Waarom heeft het B.C. Andres Trinidad ontslagen, die reeds jaren in dienst was van Openbare Werken tot tevredenheid van de uitvoerders van werken?

5) Is het waar, dat het BC van plan is om Martijn Migares als voorman te benoemen in de plaats van Andres Trinidad en zo ja, bestaat hiervoor een speciale reden?

6) Is het waar, dat het BC van plan is om de tijdschrijver Statie te ontslaan, en zo ja, wat is de reden?

7) Is het waar, dat het BC van plan is om in de plaats van Statie, een ander, nl. timmerman Leonardo Engelhardt te benoemen, en zo ja, wat is de reden hiervan?

8) Indien de vragen 4, 5, 6 en 7 bevestigend worden beantwoord is dit dan niet te qualificeren als politiek gekonkel en vriendjespolitiek?

9) Is het waar, dat het BC zich laat voorlichten door I. St. Jago (Chochi) bij de aanname van personeel voor Openbare Werken?

10) Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, is U dan niet van mening, dat er een grote mogelijkheid bestaat, dat hij die mensen zoekt in de richting van aanhangers van een bepaalde politieke partij? Zou het in dit geval niet beter zijn om Chonchi in het BC op te nemen?

11) Waarom is de oude steenbreker nog steeds niet gerepareerd? Ik ben bereid om te zorgen, dat deze breker met enkele weken weer in bedrijf gesteld wordt.

12) Is het waar, dat het BC een Engelse Jeep heeft aangeschaft t.b.v. het BC? Zo ja, op welk artikel van de begroting 1952 is deze aangeschaft?

13) Is U niet van mening, dat deze Jeep, die aangeschaft is voor het vervoer van de aflossing van de vuurtorens, ook uitsluitend voor dit doel gereserveerd moet blijven?

14) Is het waar, dat een lid van het BC geweigerd heeft om laswerk aan een wiel van een tractor te verrichten op grond van het feit, dat het Gouvernement andere reparaties in eigen beheer uitvoert?

15) Is het waar, dat door deze weigering een reservewiel op Curaçao is besteld moeten worden en zo ja, is U niet van mening, dat door een dergelijke handelwijze het algemeen belang ernstig geschaad wordt?

16) Is het waar, dat de driver van de Landbouwtractor, Urbano Winklaar, telkens naar huis wordt gestuurd, wanneer deze tractor defect is, waardoor hij niet aan een volledig werkgeld komt? Zo ja, is U niet van mening, dat het Gouvernement op de eerste plaats zich moet houden aan de Wet?

17) Is het waar, dat aan de schipper eigenaar van de REX, door het BC het vervoer van de zeepost is ontnomen, en zo ja, is hiervoor de toestemming van de Eilandsraad en de Regeringsraad gevraagd? Indien dit laatste ontkennend moet worden beantwoord, op welke gronden heeft het BC gemeend deze maatregel te moeten treffen? Is hier ook niet sprake van bevoordelen van vriendjes?

18) Is het waar, dat het BC van plan is om de Passangrahan te doen sluiten? Zou het voor het algemeen belang van Bonaire niet beter zijn deze logeergelegenheid te laten voortbestaan.

19) Is het waar, dat door een lid van het BC een rapport is opgemaakt over een sportvlieger naar aanleiding van het rondcirkelen boven het eiland? Is dit niet het tegenwerken van toeristen?

20) Is het niet in tegenstelling met de andere wetten ter bescherming van dieren en vogels om een Eilandsverordening betreffende de bestrijding van de overlast van ezels in te stellen? Zou het ook niet wenselijk zijn om een Eilandsverordening ter bestrijding van kakkerlakken in te stellen?

Kenjatta legde voor gerecht politieke geloofsbelijdenis af

Kapenguria — Djomo Kenjatta, de Afrikaanse leider in Kenia, die samen met vijf andere Afrikaners terecht staat wegens zijn beweerd aandeel in de activiteiten van de Mau Mau, heeft vandaag een politieke geloofsbelijdenis afgelegd.

Kenjatta wordt door duizenden zijner stamgenoten als een godheid vereerd. Hij hief zijn bebaarde kin op en staarde de rechter intens aan toen deze een samenvatting gaf van de tenlasteleggingen. Vervolgens nam Kenjatta het woord om voor zichzelf te pleiten en om enige zijner politieke inzichten en opvattingen over goed en kwaad in Kenia uiteen te zetten. Meermalen werd hij door de rechter, Thacker, onderbroken om de woordenvloed van de Afrikaanse leider te stuiten. De rechter oordeelde, dat Kenjatta een toespraak hield en niet louter vragen antwoordde. Kenjatta zwaaide dan met de arm, boog zijn enorme hoofd en verontschuldigde zich. „Soms besef ik niet, dat ik dat doe” zeide hij.

Vele blanke kolonisten in Kenia, aldus Kenjatta, achten hem een „verschrikkelijk iemand”, die er op uit is met een pistool in zijn zak en een „assegai” (een Afrikaanse speer) in zijn hand. Met een ferme armzwaai in de richting van de stampvolle tribune en een halve glimlach op zijn lippen vervolgde de verdachte: „Ik ben maar een gewoon mens, die voor mijn volk strijdt zonder noodzakelijkerwijs iemand te haten.”

Kenjatta, die soms in de beklaagdenbank ver voorover boog, weer met gevouwen handen zijn pleitrede afstak, wendde zich nu en dan tot de tolk en instrueerde deze in de taal der Kikoejoe's: „vertaal dat”.

Kenjatta gaf een gedetailleerde uiteenzetting van de statuten en doelstellingen der Afrikaanse Unie in Kenia waarvan hij voorzitter is. De Kroon beweert, dat de Mau Mau een militante vleugel van de Unie is. Maar volgens Kenjatta is zij een democratisch orgaan, dat niet gelooft in geweldadigheid. „Wij geloven in onderhandelingen door statutaire middelen, in gedachtenwisseling en besprekingen om andere mensen en de regering te overtuigen, zo er onrecht bestaat.” Met verheffing van stem en zich enigszins verder oprichtend, riep Kenjatta uit: „Wij geloven, dat de rassenbarrière een van de duivelse dingen is, die wij in deze kolonie bezitten, omdat wij de rassen niet inzien, waarom alle rassen in deze kolonie niet eensgezind kunnen samenwerken zonder enig onderscheid. Wij geloven, dat mensen van goede wil samen moeten werken om dat euvel uit de weg ruimen. Wij geloven, dat het rassenonderscheid verkeerd is, omdat God geen onderscheid maakte, toen hij deze wereld bevolkte; hij plaatste ons in deze wereld om gelukkig te zijn en te genieten van de gaven der natuur.”

— Generaal Montgomery is door Z.H. de Paus in particuliere audiëntie ontvangen.

Canberra neergestort.

Twyford — Een straalbommenwerper van het type Canberra is vandaag op een weg te pletter gevallen en sleurde daarbij bomen en telefoonpalen omver, waardoor de verbindingen tussen Twyford in Berkshire en nabijgelegen plaatsen werden verbroken. De bemanning van drie koppen is omgekomen. Direct na de ramp werd de plaats des onheils door leden van de veiligheidsdienst afgezet.

Een woordvoerder van het ministerie van luchtvaart deelde mede, dat de bommenwerper beslist niet de Canberra was, die vandaag naar Australië is vertrokken met het doel een nieuw record te vestigen op dit traject.

ARUBA

NIEUWE ARBEIDSBEMIDDELAAR.

Tot gouvernementsbemiddelaar in Arbeidsgeschillen op Aruba werd onlangs benoemd de heer Michiel G. Eman. De heer Eman treedt in de plaats van Mr C. A. Pekelharing, die zijn functie heeft neergelegd en verder op Curaçao zijn functie als rechter gaat vervullen.

VEEARTS SPOEDIG VERWACHT

Aan boord van de „Oranjestad” bevindt zich de heer P. Suthmoller, die als veearts werkzaam zal worden gesteld op Aruba. Hij is vergezeld van zijn gezin.

DRONKENMANS ALLURES

Een verpleegster van het San Pedro Hospitaal verzocht assistentie, toen een beschonken man zich met geweld toegang wilde verschaffen tot het hospitaal. De politie heeft de man verwijderd.

BATTERIJ-DIEVEN

Zaterdagavond tijdens de voetbalmatch hebben dieven van de gelegenheid gebruik gemaakt uit een geparkeerde auto een batterij te stelen.

ALS DE DRANK IS IN DE MAN....

Tijdens een woordenwisseling in Arces aan de Nassaustraat trok M.O. een mes, waarmede hij C.D., die te hulp snelde, ernstig in de rechterhand verwondde. Beide mannen moesten zich onder geneeskundige behandeling stellen.

NOGMAALS DOLLY TOWN

Het schijnt dat men algemeen in de veronderstelling verkeert, dat deze poppen tentoonstelling meer voor vrouwen en meisjes bestemd is. DIT IS ZEER ZEKER NIET WAAR. Het is een tentoonstelling voor iedereen, waar de naastenliefde aanschouwelijk wordt voorgesteld.

EILANDSRAAD VERGADERING

De Eilandsraad zal Vrijdag 30 Januari vergaderen des avonds om 8 uur. De agenda omvat tien punten. Punt 10 betreft het ontwerp „Straatverlichtings-overeenkomst” met de Elmar.

BASKETBALL.

Onder grote belangstelling vond op de schitterend verlichte baan van de Tivoli-club de basketballwedstrijd plaats tussen Tivoli en Caribe. Na mooie sportieve strijd won Caribe met 54—23, terwijl de stand met rust 23—7 in het voordeel van Caribe was.

DE HEREN F. DE P. WEVER EN FRERE HENRICUS NAAR VENEZUELA.

De heren F. de P. Wever en Frère Henricus, resp. ondervoorzitter en 2e secretaris van de AVB zijn naar Caracas vertrokken teneinde besprekingen te voeren met de voetbalkampioen van Venezuela „La Salle”. Uit het door het Bestuur van de AVB gisteravond ontvangen telegram blijkt, dat deze sterke Venezolaanse voetbalploeg aan het vierlanden voetbaltournooi van 7 tot 12 Februari as. zal deelnemen. De deelnemende landen zijn thans: Suriname, Brits Guyana, Venezuela en Aruba. Het belooft een interessant en spannend voetbaltournooi te worden.

ALGEMENE LEDENVERGADERING VAN DE ARUBAANSE KUNSTKRING.

Op 30 Januari as. zal een Algemene Ledenvergadering worden gehouden van de Arubaanse Kunstkring in restaurant Scala om 20.30 uur.

In de eerste plaats dient deze vergadering om het verenigingsjaar Juli 1951 — 31 December 1952 af te sluiten, maar tevens zal de netelige vraag aan de orde komen of het zin heeft de Kring voort te laten bestaan of niet. De steeds afnemende belangstelling voor de concerten in het afgelopen verenigingsjaar en de immer zeer précaire financiële toestand van de Kring maken deze vraag gerechtvaardigd.

Wij willen ons thans nog niet aan voorspellingen wagen, veel hangt af van de in de vergadering naar voren te brengen suggesties van de leden, die allen een convocatie hebben gehad en van de situatie op de hoogte zijn.

In afwijking met hetgeen op de convocatie werd vermeld, stelt de aftredende Secretaresse, Mevr. A. Magnus—Prins, zich wel herkiesbaar. Tengevolge van een misverstand werd dit abusievelijk doorgegeven.

CURACAO

DE OLIE-JUBILERENDEN.

35 Jaar: A. E. Martinus.

30 Jaar: L. R. Wires, J. B. Lullando en A. R. Pieternella.

25 Jaar: C. J. Tkaczijk, M. G. P. P. Bernadina M. de Mey, B. Lagendijk, L. H. D. Nebbeling, G. F. Isijk, L. T. Sambo, M. P. Libier en L. H. Nassy.

Aan allen: hopi pabien!

GESLAAGD.

Voor het examen Moderne Bedrijfsadministratie, uitgaande van de Nederlandse Associatie voor Practijkexamens, werden twee candidaten geëxamineerd. Geslaagd de heren W. P. van Oeveren en J van Rheenen.

SCHEEPVAARTBERICHTEN.

Ogeka van Antwerpen naar Cristobal; **Zulia** naar Maracaibo; **Mauranger** naar Liverpool; **San Cristobal** naar Pto Cabello; **Barbice** naar Las Piedras; **Clare Grammerstorf** van Pto Cabello.

HAVENVERKEER

Haven: in 6 vrachtschepen (5), 14 tankers (12) en 8 zeilboten (4); 8 passagiers landden. 32 kwamen in transito.

Hato: in 12 en uit 14 vliegtuigen; 90 passagiers landden, 28 kwamen in transito en 101 vertrokken

AANKOMST VLIEGTUIGEN

Het KLM-vliegtuig, dat Zaterdag van hier vertrok, landde hedenmiddag 13.56 uur Ned. tijd op Schiphol: het KLM-vliegtuig, dat Zondag van Amsterdam vertrok, landde hedenochtend 03.31 uur Cur. tijd op Hato.

HET WEER

Max. temp. 29.8 C (85.6 F); min. 23.8 C (74.8 F) en gem 26.3 C (79.3 F). Vochtigheidsgehalte 73%. Max. wind 17, min. 8 en gem. 14 knopen. Licht bewolkt 17 en bewolkt 7 uren.

PRIJSVRAAG

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Aruba roept gegadigden op voor deelneming aan een openbare prijsvraag voor het ontwerp van een kleedkamercomplex annex recreatieverblijf aan het Palm Beach strand te Aruba, ter bevordering van het tourisme.

De voorwaarden van deelneming zijn verkrijgbaar bij het Hoofd van de Dienst van Openbare Werken, vanaf 25 Januari 1953.

Modern longlijders-sanatorium werd aan Surinaamse Regering overgedragen

Paramaribo — Een modern sanatorium voor longlijders is Vrijdag jl. aan het Surinaamse gouvernement overgedragen. Het gebouw werd bekostigd door het gouvernement, terwijl de inrichting ervan verzorgd werd door het Wilhelmina-fonds.

Het Wilhelmina-fonds werd in Nederland opgericht en hield zich bezig met het verkopen van Surinaamse rijst om in Nederland gelden in te zamelen ten behoeve van de t.b.c.-bestrijding in Suriname. Op deze wijze kreeg het fonds ƒ 700.000.— bijeen.

De inventaris van het sanatorium kwam dezer dagen in Suriname aan. Twee kopstukken van het fonds, prof. Coops en mevrouw Wijsmuller, reisden mee om deze enorme gifs over te dragen.

Bij de overdracht verklaarde mevr. Wijsmuller, dat tot dusver slechts één-zesde van het bijeengebracht kapitaal is gebruikt.

Het volgende project is een consultatie-bureau voor longlijders, door het Rode Kruis te bouwen. Het Wilhelmina-fonds zal ook van dit bureau de inventaris bekostigen.

Het sanatorium biedt plaats aan 84 patiënten. Op het program staat ook nog een modern long-hospitaal voor 120 patiënten.

De geneeskundig inspecteur, dr A. Wolff, verklaarde bij de overdracht, dat Suriname er niet zo slecht voor staat, wat betreft de tuberculose. Van 1931 tot 1941 werden per 100.000 mensen gemiddeld 60 gevallen per jaar gevonden. Van 1941—51 was het cijfer 36 en in 1951 was het 28.

"De Westindier" weegt Dr. Pos en zijn vermoedelijke opvolger

's-Gravenhage — Het in Nederland verschijnende tijdschrift „De Westindiër" brengt de volgende opinies over Dr Pos en zijn waarschijnlijke opvolger als Vertegenwoordiger in Nederland.

Het blad acht het duidelijk, dat dr Pos met het betrachten van een „uitvoerbaar regeringsplan" niet zozeer gedoeld zal hebben op „een plan' als zodanig als wel op een politiek, waarop de nieuwe bewindsman zijn beleid zou moeten instellen en waarmede hij bij eventuele verwikkelingen in de toekomst zijn beleid zal kunnen verdedigen. Er bestaat, aldus het blad, voldoende aanleiding om aan te nemen, dat de aanstelling van dr Pos als voorzitter van de Surinaamse regeringsraad in dit tijdsgewricht na rijp beraad en grondig (wederzijds) overleg berust. Het blad merkt nog op, dat dr Pos ten aanzien van de nationalistische aspiraties een nogal gereserveerd standpunt inneemt en ten aanzien hiervan nooit geprononceerde opvattingen was toegedaan.

In een ander artikel noemt „De Westindiër" als mogelijke opvolger van dr Pos de heer **E. A. Gessel** en meent, dat tot nu toe het weinig is aangekomen op de persoon en de politieke overtuiging van de Surinaamse vertegenwoordiger in Nederland, wiens taak in hoofdzaak is het onderhouden der staatkundige betrekkingen tussen Nederland en Suriname. Gessel, aldus het blad, is namelijk een figuur met een uitgesproken politieke overtuiging en wel gepronounceerd nationalistische. Het aanstellen van een nationalist op deze post zal, aldus het blad, het voordeel opleveren, dat deze post op uitermate productieve wijze in het Surinaamse onafhankelijkheidsstreven wordt ingeschakeld.

Gessel wilde in een onderhoud met het blad het gerucht bevestigen noch ontkennen en onthield zich van elk commentaar.

Surinaamse pers heeft critiek op artikel "in Avia"

Paramaribo — Naar aanleiding van een artikel in het Nederlandse tijdschrift „Avia", waarin men zich critisch uitspreekt over de luchtvaart in Suriname, merkt „De West" op, dat het artikel een sterk persoonlijk karakter draagt, waardor de waarde van de critiek sterk vermindert.

Het blad is evenwel van mening, dat de kapitaalsinvestatie voor de heren Kappel en van Eyck te zwaar zal zijn en suggereert een bedrijfsvorm als van de Scheepvaart Maatschappij Suriname, waarin het gouvernement de zeg heeft, doch de uitvoering in handen van particulieren is.

„De Tijd" is het niet eens met „De West" en vindt, dat het aan Kappel en Van Eyck moet worden overgelaten in de practijk te tonen of zij er al of niet toe in staat zijn.

Daartoe aangezocht, schreven Kappel en Van Eyck in „De Tijd" ook nog hun eigen commentaar. Huns inziens vertonen verschiedene artikelen over dit onderwerp in de Nederlandse pers een sterk imperialistische mentaliteit. Het artikel van „Avia" wemelt van leugens en gevoelens van verkropte nijd. Dergelijke artikelen kunnen alleen maar in Suriname de indruk, die bij velen bestaat, bevestigen, dat het Nederlandse belang ten koste van alles alleen maar op eigen voordeel uit is.

„Het Nieuws" merkt op, dat „Avia" sentimenten opwekt, waar die zelfs nog niet geboren waren. Het blad meent, dat de zaak het best kan worden overgelaten aan de betrokken autoriteiten, die verantwoordelijkheid genoeg hebben om bij een beoor- louter sentimenten te gebruiken.

DE SURINAAMSE VOETBALLERS UITGEKOZEN

In verband met de opening van een nieuw sportstadion op Aruba had de S.V.B. een uitnodiging gekregen om een team op te sturen teneinde deel te nemen aan de wedstrijden. Thans is de keuze gevallen en zijn de volgende spelers uitverkoren om Suriname te vertegenwoordigen:

Graanoogst, Nijman, Babb, Humphrey Mijnals, Zwakke, Amerali, Louis Mijnals, Deira, Premes, Mans, Degenaar, Kruin Kamperveen, Hoen, Nelom, Buyne en U A Sai.

Op 4 Februari vertrekken de spelers met een gecharterd vliegtuig van de British Guyana Airways naar hun plaats van bestemming en zullen waarschijnlijk niet vóór 12 Februari terug zijn.

Oogst van Maandag: TWEEDUIZEND VLUCHTELINGEN

Berlijn — Maandag hebben zich ongeveer 2000 vluchtelingen gemeld bij de vluchtelingendienst in West-Berlijn.

De zuivering in Oost-Duitsland heeft zich nu ook uitgestrekt tot de nationaal democratische partij, de partij van de kleine nazies.

Ter dood veroordeeld.

Londen — Blijkens te Londen ingekomen berichten heeft de Poolse openbare aanklager in het proces te Krakau tegen vier Poolse geestelijken en drie leken, drie doodstraffen geëist voor een der geestelijken en twee der leken. Drie anderen werden tot straffen van 8 tot 15 jaar gevangenis veroordeeld; ook de zevende kreeg gevangenisstraf.

Zij waren beschuldigd van spionnage en sabotage.

GENEESMIDDEL TEGEN KINDERVERLAMMING?

New York — Dr Weaver, hoofd van de Amerikaanse nationale stichting voor de strijd tegen de kinderverlamming, heeft medegedeeld, dat in de loop van het jaar waarschijnlijk proeven op grote schaal met een nieuw middel tegen kinderverlamming zullen worden genomen op kinderen.

Apen, die met het vaccin werden behandeld, bleken immuun voor de ziekte te zijn geworden.

ARMAGEDON IN ITALIAANSE KAMER

Rome — In de Italiaanse Kamer van Afgevaardigden is het gisteravond tot een handgemeen gekomen tijdens de marathonspreekbeurt, die de linkse gedeputeerden vervullen om aanneming van een regeringsontwerp tot wijziging van het kiesstelsel te voorkomen. Het debat was toen 60 uur ononderbroken aan de gang.

Op een gegeven moment sprongen bijna 200 linkse leden van hun zetels op en trachtten de regeringsbanken te bestormen, nadat een hunner collega's de zaal was binnengestrompeld en uitgeroepen had, dat de buiten het gebouw opgestelde politie getracht had hem af te ranselen. De zaalwachters hadden nogal wat moeite om de verhitte gemoederen tot bedaren te brengen.

BRAZILIAANSE KATOEN-OORLOG

Rio de Janeiro. — Ricardo Jafet is afgetreden als directeur van de Bank van Brazilie. Met zijn ontslagbrief bood hij president Vargas een rapport aan, waarin het standpunt van de Bank wordt uiteengezet ten aanzien van het katoengeschil. Jafet wordt tijdelijk opgevolgd door generaal Anapio Gomes, die de leiding had van de afdeling algemeen crediet der bank.

Het „katoengeschil", waar in dit ANP-bericht over gesproken wordt, betreft de liquidatie van 2.840.000 balen katoen, die zover boven de prijs van de wereldmarkt liggen, dat Brazilie ze niet kwijt raakt en er een enorme schade door dreigde te lijden. Jafet, de bankdirecteur, deed een oplossing aan de hand, die door de Minister van Financiën, Moracio Lafer, publiek aan de kaak werd gesteld. President Vargas was in dit conflikt een geinteresseerde derde, wiens grote taak was, zorgvuldig de kool en de geit te sparen.

De kool en de geit spaarden echter elkander niet en de uitkomst van het gevecht is, dat Jafet uit eigen beweging het veld heeft geruimd.

EEN PENNY VLEES MEER

Londen. — Met ingang van 25 Januari a.s. zal de waarde van het vleesrantsoen in Engeland met een penny verhoogd worden en gebracht worden op 1 shilling en 9 pence. Dit is mogelijk geworden door de ondertekening van een overeenkomst tussen Engeland en Argentinië over de levering van vlees. Volgens regeringskringen bestaat de mogelijkheid, dat de Argentijnse vleesleveranties een verdere vergroting van het rantsoen mogelijk zullen maken.

MAAKT HET GOED MET MOEDERS NIER

Parijs. — Men zal zich herinneren dat kort geleden te Parijs een jongeman in een ziekenhuis moest worden opgenomen wegens nierklachten. Het bleek, dat de jongeman geboren was met slechts e e n nier en dat deze was aangetast en verwijderd moest worden. Aangezien niemand zonder nieren kan leven, betekende dit een wisse dood. Zijn moeder bood aan, dat men een van haar nieren op haar zoon zou overbrengen. Deze operatie vond plaats en naar thans blijkt is de toestand van de jongeman zeer bevredigend. Hij heeft reeds voor het eerst zijn bed mogen verlaten.

Naguib besloot herdenking van opstand met agressieve taal

Cairo — Tot besluit van de feestelijkheden in Cairo, die vier dagen hebben geduurd naar aanleiding van het feit, dat generaal Naguib thans zes maanden aan het bewind is, heeft de premier vanavond verklaard, dat „de waardigheid van ons land vergt, dat wij het Nijldal bevrijden van iedere vreemde soldaat. Wij moeten het zuiver, schoon en trots maken, zoals wij het hebben geërfd van onze voorvaderen."

Behalve de machtsovername door Naguib herdacht het Egyptische volk met zijn feestelijkheden tevens de „zwarte Zaterdag" van precies een jaar geleden, toen dertig personen, onder wie tien Britten, het leven lieten en voor millioenen guldens schade werd aangericht, door brandstichting, plundering en vernieling.

Naguib zeide voorts in zijn toespraak, dat „de vrijheid, die wij op 23 Juli van het vorig jaar verkregen (namelijk het afzetten van Farouk) een geringe overwinning was. De grote zege, waarnaar wij streven, is vrijdom van tyrannie en vrijdom van vrees, armoe en onwetendheid". De verwezenlijking van deze vrijheden is ons toevertrouwd en wij moeten deze opdracht vervullen."

Teheran — Het Perzische blad „Ittelat" meldde dat Maandag in allerijl tanks en pantserwagens naar Sjiraz in het Zuiden van Perzië zijn gezonden na een botsing tussen de Perzische troepen en leden van een stam. Tien personen zouden zijn gedood en twintig gewond tijdens de gevechten.

PALESTIJNSE GRENSCONFLICTEN

Tel Aviv — In militaire kringen te Tel Aviv is Maandag verklaard, dat de Israëlische strijdkrachten aan de grenzen voortaan een actieve verdediging zullen voeren. De door groepen gewapende Arabieren uitgelokte incidenten zijn de laatste tijd toegenomen.

Uit Cairo wordt vernomen, dat Egypte om een onmiddellijke bijeenkomst van de bestandscommissie der Verenigde Naties voor Palestina heeft verzocht naar aanleiding van het „agressief optreden" der Joodse strijdkrachten.

Lissabon — De Portugese regering heeft in een officiële bekendmaking de berichten in buitenlandse bladen, volgens welke de recente verheffing van aartsbisschop Gracias van Bombay tot kardinaal bij haar „vijandige" gevoelens had gewekt, ongegrond genoemd.

Toen India nog een Britse bezitting was, bestond de gewoonte, dat Bombay afwisselend een Engelsman en een Portugees tot Kerkvoogd had. Het verluidde nu dat Portugal het niet eens zou zijn met de beslissing om het diocees door een landskind te doen besturen.

BIJT MET ANDERMANS TAND

Weneen. — Een menselijke tand is met succes overgebracht van de ene persoon naar een ander, zo bericht Reuter uit Wenen. De transplantatie is verricht door Dr. Kalman Kerresztesi, leraar aan de universitaire tandheelkundige kliniek, die zijn succes heeft gedemonstreerd voor leden van de Oostenrijkse tandartsen vereniging.

Drie jaar geleden moest hij uit de kaak van een tienjarige jongen een tand verwijderen als gevolg van een abses. Hij bracht deze tand over in de mond van een dertigjarige vrouw.

De tand blijkt normaal gegroeid te zijn en de vrouw geen enkele moeilijkheid te hebben berokkend.

PISAREW BLIJFT GEVANGEN

's-Gravenhage — Het Haags gerechtshof heeft beslist, dat de gevangenhouding van de Russische journalist Pisarew, die van spionnage wordt verdacht, gehandhaafd zal blijven. Pisarew had appèl aangetekend tegen dezelfde beslissing, genomen door de rechtbank.

Officieel rapport stelt bestaan van "Ontsnappingslinie" voor Oorlogsmisdadigers vast

's-Gravenhage. — Minister Donker heeft vandaag meegedeeld 15 Januari een officieel rapport te hebben ontvangen over de „ontsnappingslinie", die uit Duitsland is georganiseerd om veroordeelde oorlogsmisdadigers te helpen.

Voorts deelde de minister mee, dat meer gevangenen van gevangenenkampen zullen worden overgebracht naar veiliger gevangenissen. Na de interpellatie in de Eerste Kamer op 6 Januari over de uitbraak te Breda was gebleken, dat behalve deze ontsnappingen nog vier gevangenen uit de kampen van Norgerhaven en Eygelshoven waren ontsnapt in 1951 en 1952. Een andere reden voor de overplaatsing der gevangenen was „de loop der gebeurtenissen in Duitsland met betrekking tot de voortvluchtigen uit Breda".

„Het Parool" wist in een bericht uit Aken te melden, dat drie van de vijf ontsnapten, die nog voortvluchtig zijn, uit Duitsland zijn vertrokken met bestemming Spanje en Argentinië. Zij zouden in het bezit zijn van valse paspoorten.

Nieuw overleg

Bonn. — De A.N.P.-correspondent te Bonn verneemt, dat vertegenwoordigers van de Westduitse ministeries van justitie en binnenlandse zaken opnieuw zullen overleggen met de Nederlandse ambassade te Bonn terzake van de ontvluchte Nederlandse misdadigers.

Een woordvoerder der ambassade verklaarde van dit besluit nog niet te zijn ingelicht en sprak de hoop uit, dat de beide gearresteerde ontsnapten zullen worden uitgeleverd en dat de opsporing der nog voortvluchtigen spoedig resultaat zal hebben.

OVER ONTSNAPPINGSWEG NIETS BEKEND

Bonn. — Regeringskringen te Bonn hebben vastgesteld, dat men tot dusverre niet beschikt over betrouwbare gegevens met betrekking tot een rechtstreekse ontsnappingsweg tussen Nederland en Duitsland. De Nederlandse minister van justitie, mr Donker, gewaagde Woensdag van een dergelijke route.

DR SCHAEPMAN GE-EERD

Tubbergen. — Met een kranslegging voor zijn standbeeld en een bijeenkomst te Tubbergen vlak bij de havezathe „De Eeshof" waar ruim honderd jaar geleden zijn wieg stond, brachten Zaterdag een vijfhonderdtal Nederlandse katholieken, o.a. vertegenwoordigers van het vorstenhuis, de kerk, de regering (minister Beel) en de K.V.P. hulde aan de nagedachtenis van de vijftig jaar geleden te Rome gestorven Dr Herman Schaepman.

OUD-MIN. DYXHOORN OVERLEDEN

's-Gravenhage. — De luitenant generaal bij de generale staf, oud minister van Defensie en lid van het Hoog Militair Gerechtshof, A.Q.H. Dyxhoorn (o.a. minister van defensie in het kabinet de Geer, dat in 1940 naar Londen vertrok) is te 's-Gravenhage tijdens het voeren van een telefoongesprek op 63-jarige leeftijd plotseling aan een hartverlamming overleden.

ISFRI INSPRA CGEBREQ

Heerenveen — Een „Hol- se" dame, die op het ogenblik artistieke opdracht uitvoert het Friese Haagje, ontving d dagen een brief, waarop aan achterzijde door een „grap- maker" met potlood de volg visie op de Friese taalstrijd gegeven:

Kseil dinfri slandto en opde
Nfri seventspro ng op menec
Enspr actotm ymet gro tebe
Isfri snta lofd ialeque?
Cseiw elne manbe jegec!
Fri stattis nspra cgebreque.
(histori

De eerste zin luidt „verta 'k Zeilde in Friesland, toen op De rest van het „vers" is dan makkelijk te ontraadselen.

AGENDA

WEST-END: „After the storm" 19 en

CINELANDIA: Squared circle" 19 uur.

ROXY: „Maya" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der theken worden waargenomen door ca Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 23 Botica del Pueblo, Breedestraat 82 (O 3718.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst de pleegsters wordt waargenomen door Veeris, tel. 5747.

Voor spoed (kantoor) Niewindtstraat 3773.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wacht heer R. Fuld, van 7 — 15 uur, tel. 1758

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN
Kantoor Handelskade 6, werkdagen 07.00 — 19.00 uur.
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 —
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebo dagelijks dag en nacht

CUROM

Dinsdag: 17.30 Uitzending voor de nere kinderen in het Nederlands; 17.50 mofoonplaten; 18.05 Cumpleanos 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 zending in het Papiament; 19.30 We handel biedt; 20.30 Boeken vragen Uw dacht; 20.45 Symphonie-orkesten-serie; Swing, sweet and jazz; 21.45 Met rec en plaat; 22.15 Vandaag en morgen; Sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 19.00 Nieuws; 19.10 Max Praag; 19.14 Nederlandse Kroniek; Bel Canto; 19.53 Brieven van Luister 20.05 West-Indische rubriek met o.a. spanningswerk van de Bataafse Petro Maatschappij in Nederland, een cau door de heer Margadant; 20.35 Pers zicht; 20.42 West-Indische liedjes; Avondgebed: Pater I. Mijnsbergen O.E. 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

Dinsdag: 17.00 Advertenties; 17.15 Kinderen; 17.25 Reclame en muziek; Voor Jarigen; 18.00 R.A.O.; 18.40 Nie 19.00 De Dauwdrop; 19.30 Dansmuziek; Volks- en besmettelijke ziektes; 20.00 A tenties; 20.10 Radio Volks Universiteit; Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel.
R. H. Helweg 01.30 — 05.30 uur, tel.

Personeel Afdeling:
Dinsdag, 27 Jan. 12.00 uur tot en Zaterdag, 31 Jan. 12.00 uur G. J. We gen, Parallelweg 36, tel. 4470; b.g.g. dere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling: J. v.d. Vlis, Bungal Rio Canario 54, tel. 3124.

C.S.M.

Rederij: F. R. van Rosevelt, tel. 2440.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 —

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 uur, tel. 2276; 1.00 — 7.30 uur J. Marcussen, tel. 24

Bioscoop: Dinsdag: „I am a fugitive the Chain Gang". Toegang boven 16

In de Schaduw der Guillotine

door

John Addiscombe

De oude huisknecht Antoine deed open en zij hoefde hem slechts even aan te zien om te weten, dat alles veilig was. Want zonder een woord te spreken, liet hij haar door. Was haar broer thuisgebracht, zo zou hij haar dit onmiddellijk verteld hebben.

In de hal ontmoette zij Madame Massonier, die op haar toeijlde en haar aan haar hart drukte.

„Waar ben je toch geweest, kindlief? Ik heb duizend angsten uitgestaan, toen je zolang wegbleef. Ik heb zitten wachten en wachten...."

„Een ogenblik," antwoordde haar Valerie, terwijl zij haar voorbijsnelde. „Direct ben ik terug en zal u alles vertellen."

Meteen was zij verdwenen.

Intussen had Venture zich van de muur laten glijden en was zachtjes in een bloemenbed beland. Valerie's aanwijzingen volgend, ging hij snel naar de achterzijde van het huis. Nu hij zich veilig voelde, vroeg hij zich verbaasd af, om welke reden Valerie hem een schuilplaats had kunnen aanbieden in dit huis. Hij begreep, dat hier meer achter stak dan uitsluitend een vriendschappelijke bedoeling.

Zonder moeite vond hij het door haar aangeduide balconnetje en in minder dan geen tijd bevond hij zich op het kleine platform. Hier had hij voor het eerst een gelegenheid om uit te blazen en niet zonder ontzetting dacht hij aan deze nachtelijke tocht terug. Hij herinnerde zich, hoe hij met haar in zijn armen de grote sprong over het dak gewaagd had, hoe stevig zij zich aan hem vastgeklemd had, terwijl haar haar zijn wangen had gestreeld. Dit was een ogenblik, dat hij nimmer vergeten zou, hoewel hij diep in zichzelf om zijn zwakte lachen moest.

Terwijl hij in dergelijke overdenkingen stond verdiept, zag hij plotseling in de verte flambouwen lichten, terwijl het gerinkel van gespoorde laarzen op de keinen hem vertelde, dat er soldaten op komst waren. Als een bliksemflits schoot het door hem heen, dat hij en Valerie gevolgd waren en men hun verblijfplaats had ontdekt, en nóg was hij er van overtuigd, dat dit onmogelijk was, toen een donderende slag op de deur weerklonk. Op dat zelfde ogenblik hoorde hij een stem boven zich, die riep: „Mijnheer."

Hij keek naar boven en zag Valerie over de rand van een balcon leunen, dat zich vlak boven het zijne bevond.

„Vlug," riep zij, „klim naar boven."

Met één sprong was hij op een kozijn, dat hem vlak bij het balcon bracht. Vandaar slingerde hij zich met een zwaai naar boven en belandde op een platform, vanwaar hij in minder dan geen tijd op het balcon was.

„Blijf in deze kamer," fluisterde Valerie hem toe, terwijl zij samen naar binnen gingen, „en als uw leven u lief is, verlaat ze dan onder geen enkele voorwaarde. Ik moet nu gaan."

Onmiddellijk ging zij heen en sloot de deur achter zich. Het was donker in de kamer en toen zijn ogen enigszins aan de duisternis gewend waren, begon hij langzamerhand een en ander te onderscheiden. Rechts tegen de muur stond een groot bed. Links achter hem bij het venster stond een wastafel, en aan de vele snuisterijen, die er op lagen, constateerde hij, dat deze door een vrouw gebruikt was. Aan het voeteinde van het bed lag iets, dat geheel en al uit kant en tule scheen samengesteld. De gehele kamer was doortrokken van een odeur, die hij maar al te goed kende, en hij bleef stom-verbaasd midden in het vertrek staan.

Want het was haar kamer, die zij hem afgestaan had.

Valerie stond net boven aan de trap, toen Antoine de deur opende naar aanleiding van het brutale kloppen, en vanaf haar standplaats zag zij, hoe de toortsen het gelaat belichtten van Lebrun, de afgevaardigde van St Just, die zij onmiddellijk herkende. Hij werd omringd door een half dozijn soldaten, waarvan er twee een draagbaar droegen.

Madame Massonier kwam ontsteld de ontvangkamer uitgelopen, toch Lebrun voorkwam al haar vragen door aanstonds met de deur in huis te vallen:

„Ik wens burgeres De Boigny te spreken."

Lijkbleek leunde Madame Massonier tegen de deur. „Dat dank ik nu aan mijn vriendschap," snikte zij. „Soldaten in mijn huis. Men dringt hier binnen in naam van het volk. Behoor ik soms niet tot het volk? Is dit misschien mijn huis niet? Ik eis...."

„Zwijg, burgeres. Mag ik u er aan herinneren, dat men in deze dagen gemakkelijk zijn hoofd verliest, wanneer men zijn mond voorbij praat?"

Het liedje was ineens uit, want Madame Massonier wist maar al te goed, dat hij de waarheid sprak. Valerie daalde de trappen af en ging naar Lebrun.

De afgevaardigde van St Just was blijkbaar niet gewoon veel woorden te verspillen.

„Wij hebben hier onder ons geleide de vroegere Markies de Boigny, burgeres. Onze orders luiden, dat wij bezit van dit huis moeten nemen, tot hij naar Caen vervoerd is. Naar welke kamer kan ik hem brengen?"

Een ogenblik scheen het, alsof Madame Massonier wederom het woord zou nemen, maar een snelle blik van Lebrun bracht haar tot rede.

„Ik denk, dat het 't beste is, hem naar de kamer naast de mijne te brengen," was Valerie's antwoord.

„Wijs ons waar wij die vinden kunnen."

Valerie ging hen voor en Lebrun en zijn mannen volgden haar.

Venture, aan zichzelf overgelaten in zijn kamer, hoorde het rumoer in de gang en de korte bevelende stem van Lebrun. En met verbazing vroeg hij zich af, wat dit alles betekenen kon. Toen hij de mannen de trap hoorde opkomen, kwam een ogenblik de gedachte bij hem op, dat Valerie hem hier gebracht had om hem te verraden, doch het volgende ogenblik, zich herinnerende, wat de laatste uren voorgevallen was, verwierp hij deze weer.

Hij hoorde, hoe de mannen de gang doorliepen, die langs zijn kamer leidde, en hij wierp zich op de knieën voor het sleutelgat om te trachten te zien wat er gebeurde. De gang was geheel door toortsen verlicht. Waar hij nu zat, kon hij elk woord verstaan, dat gesproken werd.

„Wiens kamer is dit?" vroeg Lebrun.

„Van madame Massonier, mijn gastvrouw."

„H'm." Zij kwamen nader. „En deze?"

„Dat is een kamer, die niet bruikt wordt."

„Ik wil ze even zien. Bur Coulon licht mij even bij."

Een soldaat ging hem met toorts vooraf en Venture hoo een deur openen. Lebrun, na kamer grondig geïnspecteerd hebben, zei:

„Goed, ik neem bezit van d kamer, zolang ik genoodza zal zijn hier te blijven, want broer mag vooreerst niet voerd worden. Dat is in orde, geres. Wij gaan verder."

De deur werd gesloten en kwamen verder de gang in. V ture zag door zijn sleutelgat passeren, dat er uit zag als sterende zijde en even beng voor zijn deur een kleine geb witte vuist. Toen zag hij ee klaps een cocarde, rood, blauw wit, en de drager ervan st vlak voor zijn deur stil.

„En deze kamer, burgeres?"

„Dat is mijn kamer, mijnhee kwam nauw hoorbaar haar a woord.

„Ah." De vrager scheen e een lach te onderdrukken. „ u wilt de invalide in de volgen kamer hebben?"